

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องสะสมบุญชื่อบุญของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด และเผาบุญชื่อบาปของลูกด้วยพลังโยคะ ดังนั้นอยู่อย่างสำราจตน
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามของการไปอยู่เหนือเสียงได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** ศรัทธากล่าวว่า: ลูกๆ กลับมาสำราจตน อย่าได้พูดสิ่งใด เมื่อลูกทำตามศรัทธาที่ลูกจะสามารถไปอยู่เหนือเสียงได้อย่างง่ายดาย ยิ่งลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองมากเพียงใด ลูกจะสะสมรายได้มากตามนั้น เวลาอมฤตนั้นดีมาสำหรับการจดจำระลึกถึง ดินในเวลานั้น สำราจตน และทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณ
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการหลับนอน และเวลากลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ ผู้ใดอธิบายลูกให้กลับมาสำราจตน ไม่พูดสิ่งใด แต่นั่งอย่างมั่นคงในรูปของดวงวิญญาณ? พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: อย่าได้พูดสิ่งใด ลูกได้เคยพูดว่า "ราม ราม" อย่างมากมาย แต่มนุษย์ก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการพูดสิ่งนั้น มนุษย์สามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกเขาทำตามศรัทธาของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการพูดว่า "ผู้ชำระให้บริสุทธิ์" ลูก จดจำพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดไม่บริสุทธิ์ ในยุคทอง 5000 ปีที่แล้ว เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธิ์นั้นก็มีเพียงศาสนาเดียว พ่อ นั้นจะสร้างโลกของความสุภาพเท่านั้น บาร์ตเคยเป็นดินแดนของความสุภาพ วัดที่สร้างแก่ ลักชมีและนารายณ์ รามและสีดา คือสิ่งที่ยกของยุคทองและยุคเงิน ในยุคทองอย่างแท้จริงที่มีราชวงศ์ของลักชมีและนารายณ์ ในบาร์ตนี้ที่ซึ่งเคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ และในเวลานี้อาณาจักรเหล่านั้นกำลังมีการก่อตั้งอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ของโลก เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ เมื่อมนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาก็กล่าวได้ว่าเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะรู้จักพ่อแต่พวกเขาไม่สามารถรู้จักท่าน ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและดังนั้นท่านให้คำแนะนำของตัวท่านแก่ลูก ในตอนแรกลูกไม่ได้มีคำแนะนำตัวของท่านและดังนั้นผลที่ตามมาของสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกกลายเป็นลูกกำพร้า ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นผู้ที่ไม่ปราศจากพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ในเวลานี้ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ มรดกที่ลูกได้รับนั้นใหญ่โตมาก: ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือนั่นเล็กน้อย หรือ? เป็นเวลา 5000 ปี ตั้งแต่ลักชมีและนารายณ์เคยปกครองอาณาจักร ประวัติศาสตร์นั้นซ้ำรอยอีก พ่ออธิบายว่า: ทำตามศรัทธาของพ่อ อยู่อย่างสำราจตน อย่าได้อยู่อย่างสนใจสิ่งภายนอก ในเวลานี้มีความมิดมิดอย่างที่สุด นี่เรียกว่าเป็นกลางคืน รุ่งอรุณกำลังมาในเวลานี้ ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเรียกว่าเป็นความมิดมิดอย่างที่สุด และตอนเริ่มต้นของยุคทองเรียกว่าเป็นแสงสว่างอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อมนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้มรดกของความสุภาพที่ตลอดไปแก่ลูก การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลามามากมายได้ผ่านไป และเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นในเวลานี้เพียรพยายามอย่างเร็วและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่ทุกคนกำลังทำ ทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม ในเวลานี้ทุกคนต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน ไปอยู่เหนือเสียง นั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณทั้งหลาย ดินแดนนิพพาน ไม่ได้เป็นเพียงแค่บุคคลเดียวอาศัยอยู่ในดินแดนนั้น ดวงวิญญาณมนุษย์ที่มีชีวิตทั้งหมด ที่คงอยู่ในเวลานี้ทั้งหมดจะละร่างของเขาและไปยังบ้านของเขาไปหาบาบา นั่นคือต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เช่นที่มีการแสดงต้นไม้ไว้ในรูปภาพ นั่นคือบ้านของพวกเราดวงวิญญาณ ดินแดนแห่งความสงบ แล้วเราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข วงจรของ 84 ชาติเกิดมาถึงจุดจบในเวลานี้ หลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอนที่ยุคทองจะมา หลังจากยุคทองแดงอย่างแน่นอนที่ยุคเหล็กจะต้องมา พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจักร พ่อตัดสินใจในการทำลายล้างโลกเก่า จนกว่าการก่อตั้งโลกใหม่จะเสร็จสิ้น ลูกต้องคงอยู่ในโลกเก่านี้จนกว่าอาคารใหม่จะสร้างเสร็จ ลูกยังคงต้องอาศัยอยู่ในอาคารเก่า แล้วเมื่อบ้านใหม่สร้างเสร็จก็มีการทำลายบ้านเก่า สิ่งเหล่านี้คือสิ่งเก่าด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? มีสงครามมหาการณะนี้เพื่อการทำลายล้างสิ่งนั้น พ่อที่นั่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจสิ่งนั้น ก็เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาความรู้ทางโลกเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นคือครูใหญ่, ศัลยแพทย์ เนื่องจากการไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณพวกเขาจึงมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นดวงวิญญาณที่น่าเอาสันทนาการไป ลูกเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณจะละร่างเก่าของเราและไปสร้างร่างใหม่ เวลานี้เราอยู่อย่างน่าเกลียด และเราจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง การกลับมาที่น่าเกลียดจากสวยงาม เราใช้เวลา 84 ชาติเกิด แล้วบาบา นำเราออกไปจากกองไฟของตัณหาและ

ทำให้เรานั่งบนกองไฟแห่งความรู้และทำให้เรากลายเป็นนายของยุคทอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ท่านพูดว่า: พ่อได้นำของขวัญของดินแดนสุขาวดีมาเพื่อลูก พ่อได้นำเอาสวรรค์ไว้บนอุ้งมือของพ่อ ลูกมีนิมิตของสิ่งนั้นในหนึ่งวินาที มีบราห์มาภุมารและกุมารีมามากมาย อย่างแน่นอนที่พวกเขาถือลูกๆ ของบราห์มาและหลานของชีพบบา ลูกพูดว่า: เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบา ท่านผู้เดียวคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ท่านสอนราชาโยคะแก่เรา ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสอนราชาโยคะแก่เราได้อย่างไร? เหตุนี้เองท่านจึงสอนเราผ่านอวียะเหล่านี้ ท่านให้ความรู้ของวงจรกิจจโลกแก่เรา คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นคำสรรเสริญของผู้ที่เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือมหาสมุทรของความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาท่านทำให้ลูกเป็นนายผู้ที่สูงที่สุดและบริสุทธิ์ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนเรียกหา พ่อของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันอย่างที่เราพูด ลูกจะได้รับมรดกอย่างไร? มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า กฎณะเรียกว่าเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน เขาคือเจ้าชายแรก ทุกคนกว้างไกลกฎณะในเปล ไม่มีผู้ใดไกลชีพบบาเพราะท่านไม่เคยกลายเป็นเด็ก ท่านเพียงแค่ประทานนิมิตเพื่ออธิบายแก่ลูกว่าเราคือลูกของท่าน: หากลูกทำให้พ่อเป็นทนายของลูกและอุทิศตนเองแก่พ่อ พ่อจะอุทิศตัวท่านเองแก่ลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอุทิศตนแก่พ่อ ก็เป็นราวกับว่าพ่อได้กลายเป็นลูกของลูก มนุษย์มีศรัทธาที่มั่งคั่งอย่างมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่ก้มลงกราบที่นั่นและที่นี่ นั่นเรียกว่าเป็นการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ในนวราตรี(การเฉลิมฉลองการกราบไหว้บูชาเทวีเป็นเวลา 9 วัน) พวกเขาสร้างตุ๊กตามากมาย ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับอาชีพของเขา ไม่สามารถมีเทวีที่มี 4 หรือ 6 มือ พวกเขาแม้กระทั่งใส่ดาบไว้ในมือของเธอ เทพนั้นจะไม่ก้าวร้าวรุนแรง นักปราชญ์ของคัมภีร์ได้วาดภาพเทพเหล่านั้นว่าก้าวร้าวรุนแรง พวกเขากราบไหว้บูชากาลิในเนปาลแต่เธอไม่ได้เป็นเช่นนั้น มามาไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่มัลลันยา มนุษย์นั้นก็คือมนุษย์ บราห์มา วิษณุ ช่างก้าคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็เท่านั้นเอง ไม่มีสิ่งใดอื่น ดังนั้นผู้ที่ 8 หรือ 10 มือจะมาจากที่ใด พวกเขาสร้างเครื่องประดับเหล่านั้นทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาต้องการวิธีการบางอย่างในการหาเงินทอง ดังนั้น พวกเขานั่งและสร้างภาพลักษณะหลายๆประเภท ในสถานที่หนึ่งพวกเขามีวัดที่สร้างแก่กฎณะที่สวยงาม และมีวัดที่สร้างแก่กฎณะที่น่าเกลียดด้วยเช่นกัน ควรจะมีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้นใช่ไหม เป็นศรัทธาที่มั่งคั่งอย่างยิ่ง เวลานี้หนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังมาถึงจุดจบ และหนทางของความรู้กำลังมีชัยชนะ เวลานี้เหลือน้อยมากและอย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องตาย ลูกและหลานของลูกจะไม่กลายเป็นทนายของลูก ที่นั่นลูกจะไม่แม้กระทั่งมีความรู้ที่ลูกได้ทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่นั่นโลกที่บริสุทธิ์นั้นก็ดำเนินไป ที่นั่นลูกรู้ว่าอย่างแท้จริงที่ลูกคือผู้มีสิทธิ์ต่ออาณาจักรของบาบา ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่าการกระทำใดที่ลูกทำหรือลูกกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างไร ลูกจะลืมทั้งหมดนี้ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดที่นั่นที่พวกเขาจะต้องการการถูเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อล้างเท้าของลูกๆและให้พวกเขานั่งบนบัลลังก์ ลูกนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ที่นั่นเป็นชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสอยู่แล้วและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับครู พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้คงอยู่ในสำนักของร่างกาย ฉัน ดวงวิญญาณเวลานี้อยู่ในรูปของหม้อ ฉันดวงวิญญาณคือผู้พิพากษา แล้วก็ไม่ว่าฉันจะกลายเป็นสิ่งใดหลังจากละร่างนี้ เราศึกษาผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณนั้นก็ศึกษาผ่านอวียะเหล่านี้ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่า

พ่อพูดว่า: ทั้งโลกต้องกลายเป็นสุสาน ในเวลานี้จึงตื้นเขิน มิฉะนั้นในเวลาที่ยกฟางถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ความตายจะกินลูก ลูกจะเพียงแต่อยู่ที่นั่นร่ำร้องในความทุกข์ระทม จะมีการถูกลงโทษอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เราต้องจบสิ้นปัญหาของเราและสะสมบุญของเรา เราต้องสะสมทุกสิ่งใหม่สำหรับ 21 ชาติเกิด สิ่งนั้นจะได้รับการสะสมด้วยการจดจำพ่อ บุญเก่าของลูกควรได้รับการชำระสะสาง ความรู้ที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกหารายได้เท่าไรทุกวัน มากเท่าที่ลูกจดจำบาบาและดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกก็จะสะสมรายได้อย่างมาก รายได้นั้นนับไม่ถ้วน ที่นั่นลูกไม่ได้มีการคำนวณใด ในเวลานี้ลูกนั่งอยู่ในกระท่อมในขณะที่ในภายหลังลูกจะนั่งอยู่ในปราสาทราชวัง มีความแตกต่างใช่หรือไม่ระหว่างกระท่อมและปราสาทราชวัง? เมื่อมีการก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา โลกเก่าก็จะถูกทำลาย สิ่งนี้อาจถึงเวลาปัจจุบัน เมื่ออาณาจักรได้รับการก่อตั้งแล้ว ใครจะทำความเพียรพยายามขนาดไหนก็ตามก็เท่านั้นและการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกไม่ควรไม่ทำความผิดพลาดใดในเวลานี้ ตั้งแต่เข้าประตูและนั่งในการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกเก็บขาร์ทของการจดจำระลึกถึงมากเท่าใดจะเป็นสิ่งที่ดีมากตามนั้น แล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของชีพบบา มองดูในกระจกหัวใจของลูก เพื่อดูว่าลูกได้กลับมาทำตามการแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์หรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้เช่นมามาและบาบาหรือไม่? มีดอกไม้มากมาย นี่คือนวนมนุษย์ของบาบา ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้ จะมีคำกล่าวไว้ว่า:

ดูซิ! กุมารคำ มโนฮาร์คือดอกไม้ที่ดียิ่ง! ผู้นี้คือระตัน โจต (เพชรพลอยแห่งแสง) บาบามองดูสวนนี้แล้วเข้าไปอีกสวนหนึ่งและมองดูดอกไม้ ผู้เป็นนายแห่งสวนตรวจสอบดอกไม้และดังนั้นลูกๆควรทำตามท่าน ผู้ใดคือดอกไม้อันดับหนึ่งและอันดับสอง? ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา การประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ไม่ใช่สิ่งเล็กๆ เป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก นี่คือโรงเรียน พร้อมกันกับการศึกษาทางโลก ลูกจงศึกษาการศึกษาทางจิตนี้ ครุมีกิริยามารยาทที่ดีเสมอ พวกเขานั้นซื่อสัตย์ ในโรงเรียนไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลาย ที่นั่นพวกเขาเรียนเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร ที่นี้ลูกศึกษาเพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา ชันยาสนั้นพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เกมจึงจบลงเท่านั้นเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกว่า: ลูกๆจงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาตเกิดสุดท้ายนี้ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย มีแผนการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่นั่น และนี่ก็คือแผนการศึกษาของพระเจ้าเช่นกัน ลูกคือราชบุรุษ ผู้คนเหล่านั้นจากบ้านและครอบครัวของพวกเขา ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านและละทิ้งทั้งโลก ลูกมีโลกใหม่ซึ่งเพียงพ่อเท่านั้นสร้างอยู่ในสติปัญญาของลูกเวลานี้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จงจดจำพ่อ โลกเก่านี้ก็จะสิ้นสุดลง วิทยาลัย คบคู่กับโรงพยาบาลทางจิตนี้ใหญ่โตมากที่ทำให้ลูกมีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกสามารถเปิดวิทยาลัยควบคู่โรงพยาบาลได้ในทุกบ้าน ไม่มีค่าใช้จ่ายใดในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องการที่ดิน 3 ตารางฟุต อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นแต่เช้าตรู่ และอย่างแนบแน่นที่ต้องนั่งในการจดจำระลึกถึง อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ สะสมบุญชื่อบุญของลูก

2. เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้ในสติปัญญาของลูก และสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี อย่างแนบแน่นให้เรียนการศึกษาทางจิตและอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและด้วยคุณสมบัติพิเศษของการมีความรักและละวางจึงเป็นที่รักของพ่อ ลูกสามารถค้นหาได้ว่าลูกเป็นที่รักของพ่อมากแค่ไหนจากการที่ลูกละวางได้มากแค่ไหน หากลูกละวางเพียงเล็กน้อย แต่ยังติดอยู่ในบ่วงแล้วลูกก็จะได้รับความรักในระดับประมาณนั้น สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เป็นที่รักของพ่ออย่างสม่ำเสมอคือพวกเขาจะมีการจดจำระลึกถึงอย่างเป็นธรรมชาติ สิ่งใดก็ตามที่เรารักก็จะจดจำสิ่งนั้นอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ ดังนั้นนี่คือผู้ที่ลูกรักทุกวงจร ลูกจะลืมผู้ที่น่ารักอย่างมากเช่นนั้นได้อย่างไร! ลูกลืมท่านเพียงอย่างเดียวเมื่อลูกเริ่มพิจารณาบางคนหรือบางสิ่งว่าน่ารักมากกว่าพ่อ หากลูกรักพ่อเสมอแล้วลูกก็จะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่ละทิ้งชื่อเสียงความเคารพและเกียรติยศและซึ่งแะตนเองอยู่ในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด คือผู้ที่มีความเมตตาและความปรานีต่อผู้อื่น

*** โอม ขานติ ***